

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/80/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616207154
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1616207154.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: P. G. a.s., W.: XX XXX XXX, so sídlom D. N. 7, XXX XX J., zastúpeného advokátom I.. E. E., so sídlom L.. C. J. 6, XXX XX J., proti žalovaným: X.) E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX C. a X.) C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X/XX, XXX XX C. o zaplatenie sumy 761,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1.) a 2.) sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 120,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 120,- Eur od 11.06.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 85,56 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.08.2016 domáhal zaplatenia sumy 761,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 761,- Eur od 28.05.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.11.2014 bola medzi žalobcom a žalovanými v 1.) a 2.) rade uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 600,- Eur, za úrok vo výške 20% v sume 120,- Eur a žalobca si účtoval servisný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 54,- Eur ako 9 % z úverovej sumy. Žalovaní sa zaviazali vrátiť celkovú čiastku v sume 774,- Eur v 13 mesačných splátkach, a to prvých troch vo výške 3,- Eur a ďalej v 10tich mesačných splátkach po 76,50 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca upozornil žalovaných v predžalobnej upomienke zo dňa 26.05.2015 na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2015 žalobca oznámil žalovaným, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 27.05.2015. Žalovaní uhradili len sumu 13,- Eur. Dlžná suma 761, Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom navýšeným o úrok a servisný poplatok (774,- Eur) a sumou uhradenou žalovaným vo výške 13,- Eur.

2. Žalovaní v 1.) a 2.) rade sa k žalobe napriek výzve nevyjadrili.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7Csp/80/2016-46 zo dňa 31.01.2018 tak, že súd priznal žalobcovi sumu 587,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 28.05.2015 do zaplatenia a vo zvyšku požadovanej sumy (- Eur) žalobu zamietol. Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 54 %. Súd posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.11.2014 ako zmluvu spotrebiteľskú a aplikoval na ňu ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka a nasledujúce ako aj príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o

úvere neobsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď v nej absentovalo uvedenie doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona), správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona) a uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona). V zmluve nebolo jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom dojednané kedy nastane konečná splatnosť úveru, keď zmluva stanovila splatnosť prvej splátky na 10 - ty deň po uzavretí zmluvy a splatnosť nasledujúcich splátok k 30 -temu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zároveň, pokiaľ išlo o údaj o konečnej splatnosti úveru, ten bol dojednaný na 380 - ty deň po uzavretí zmluvy. Takto dojednanú splatnosť jednotlivých splátok považoval súd prvej inštancie za pre bežného spotrebiteľa neurčitú, nakoľko v zmluve nebol zrozumiteľne a dostatočne určito vymedzený termín konečnej splatnosti úveru, ako aj zročnosti jednotlivých splátok tak, aby k týmto dňom nemusel spotrebiteľ dospievať postupným napočítavaním dní od poslednej platby, ktorú v prospech veriteľa urobil. Spotrebiteľ mal byť už pri podpise zmluvy presne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho bude povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, bez toho, aby bol odkázaný na komplikovaný výpočet na základe odkazu uvedeného v súvislom texte zmluvných podmienok. Túto neurčitosť a nezrozumiteľnosť ustanovení zmluvy o úvere súd prvej inštancie následne vyhodnotil za vadu, ktorá v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje neplatnosť zmluvy o úvere v tejto časti. Pokiaľ išlo o dojednanie RPMN, súd prvej inštancie konštatoval, že táto bola v zmluve o úvere vopred vytláčaná, bez ohľadu na výšku poskytnutého úveru, odplaty, ako aj výšku splátok, a preto takto paušálne dojednanú RPMN nepovažoval za splnenie podmienky uvedenia tejto obligatórnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. A napokon, v zmluve o úvere absentoval i údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko suma splátky neobsahovala špecifikáciu, aká časť z nej pripadá na istinu, úrok a ďalšie poplatky. Súd prvej inštancie vo vzťahu k dojednaniu servisného poplatku vo výške 9 % z istiny konštatoval, že mu nebolo zrejmé, na základe čoho a za aké služby mal byť tento poplatok žalovaným účtovaný. Samotné znenie zmluvnej podmienky považoval za rozporné s ustanovením § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré veriteľovi zakazuje vyberať poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Pokiaľ mali žalovaní záujem o úver, boli nútení zmluvu o úvere podpísať aj s dojednaním o servisnom poplatku v predmetnej výške, hoci toto dojednanie bolo v rozpore s požiadavkou dobrej viery a spôsobovalo značnú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach voči žalobcovi. Z uvedeného dôvodu konajúci súd vyhodnotil dojednanie o servisnom poplatku ako rozporné so zákonom a dobrými mravmi v zmysle § 53 a § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie uzavrel, že pre absenciu označených náležitostí spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyhodnotil úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov; dokazovanie ohľadom splnenia ďalších náležitostí zmluvy o úvere nepovažoval za potrebné, keď nedostatok čo len jednej z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzenej v § 9 ods. 2 citovaného zákona spôsobovalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Keďže žalobca poskytol žalovaným úver v sume 600,- Eur a žalovaní mu zaplatili celkovo sumu 13,- Eur, zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 587,- Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

4. Proti zamietajúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) C.s.p. Žalobca sa s poukazom na článok III, bod 2 zmluvy o úvere nestotožnil s názorom konajúceho súdu, ktorý zamietol žalobu, okrem iného, i z dôvodu, že v zmluve absentoval údaj o konečnej splatnosti úveru a rozčlenenie mesačných splátok. Podľa neho vnútroštátna právna úprava nezodpovedala požiadavke článku 10 smernice Európskeho parlamentu a rady zo dňa 23.04.2008, č. 2008/48/ES (ďalej len „smernica“), ktorý takú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere neupravoval. Členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica nestanovuje, a preto podľa mienky žalobcu právna úprava v Slovenskej republike nemala pri spotrebiteľskej zmluve o úvere vyžadovať údaj o jeho konečnej splatnosti, nakoľko uvedenie tejto náležitosti bolo v rozpore s komunitárnym právom. I napriek uvedenému mal žalobca za to, že zmluva o úvere obsahovala termín konečnej splatnosti úveru, ktorý bol označený ako konkrétny deň od uzatvorenia zmluvy o úvere. Súdnny dvor Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) pritom konštatoval, že postačí, aby boli v zmluve uvedené podmienky umožňujúce spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať jednotlivé dátumy. Tým, že vnútroštátna právna úprava jednoznačne nestanovila, akým spôsobom mal byť špecifikovaný termín konečnej splatnosti úveru, tento údaj nemusel byť vymedzený výhradne uvedením konkrétneho dátumu. Stanovenie termínu konečnej splatnosti úveru ako 380 - ty deň po uzatvorení zmluvy o úvere, preto žalobca považoval za presný, dostatočný a nemenný, nakoľko jeho určenie nebolo závislé od žiadnych náhodností, len odo dňa uzavretia zmluvy o úvere. Žalobca ďalej vytykal súdu prvej inštancie, že nesprávne vyhodnotil i absenciu náležitosti zmluvy o úvere v

zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Táto ukladala veriteľom povinnosť zakotviť do zmluvy termín splatnosti splátok úveru, ako aj rozdelenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky, čo nezodpovedalo účelu smernice. K uvedenej problematike sa vyjadril i SDEÚ v rozhodnutí vo veci Home Credit/Klára Biróová č. C-42/15, následne i Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, konštatujúc, že od dodávateľov nemožno žiadať, aby v zmluvách podľa zákona č. 129/2010 Z.z. uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky, nakoľko eurokonformným výkladom ustanovenia v § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona možno dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Vzhľadom na výklad smernice, najmä článok 10 ods. 2 v spojení s článkom 22, ako aj na rozhodnutie SDEÚ vo veci Home Credit/Klára Biróová č. C-42/15, preto zmluva o úvere spĺňala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.; nebolo v nej potrebné uvádzať termín, resp. dátum každej jednotlivkej splátky úveru, ani každú splátku úveru rozčleniť, keď podmienky zmluvy umožňovali spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Žalobca ďalej vytkol súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení rozhodnutia nezaoberal tým, či je hodnota RPMN správna alebo nie, keď ju spochybnil len z dôvodu jej vytlačenia (predtlačenia) v zmluve o úvere. Dôsledkom toho bolo nesprávne posúdenie absencie zákonnej náležitosti zmluvy o úvere. Žalobca mal za to, že hodnotu RPMN vypočítal na základe zložitej matematickej rovnice podľa zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá sa počíta buď algebrickým spôsobom alebo numerickou aproximáciou, pričom kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú hodnotu čerpaných prostriedkov úveru a celkovú hodnotu splátok dlžnej sumy, vrátane úroku, servisného poplatku, s prihliadnutím na rôznu výšku jednotlivých splátok a ich splatnosť. Po dosadení uvedených vstupných údajov v súlade s požiadavkou zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca konštatoval, že ním vyčíslená hodnota RPMN ako 50,22 % je správna. Hodnota RPMN má pritom charakter hodnoty percentuálnej, a preto je pri zachovaní rovnakých odplát a servisných poplatkov možné docieľiť túto hodnotu aj pri rôznych výškach istiny. Žalobca uzavrel, že súd prvej inštancie v dôsledku chybného preskúmania zmluvy o úvere dospel k nesprávnemu právnomu záveru o absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, čo následne viedlo k nesprávnemu použitiu § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. a záveru o tom, že úver poskytnutý žalovaným treba považovať za bezúročný a bez poplatkov; navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobe vyhovel.

5. Odvolací súd uznesením č.k. 3Co/285/2018-91 zo dňa 29.10.2019 rozsudok prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie 120,- Eur s príslušenstvom a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že v zmluve absentovali obligatórne náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ ide o náležitosť spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. treba prisvedčiť žalobcovi, že citovaný zákon nevymedzuje, akým spôsobom má byť určená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Vychádzajúc z článku III., bod 2 zmluvy o úvere, v ktorom bola konečná splatnosť úveru stanovená na 380 - ty deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania zmluvy, počítaná od uzavretia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, predstavovala 380 kalendárnych dní, je podľa mienky odvolacieho súdu dostatočne určito a zrozumiteľne i pre bežného spotrebiteľa uvedená náležitosť konečnej splatnosti úveru, ako i doby trvania zmluvy. Bežný spotrebiteľ si za použitia jednoduchej matematiky dokáže vypočítať, na ktorý deň pripadá dátum konečnej splatnosti úveru, keďže dátum uzavretia zmluvy vyplýva zo samotného obsahu zmluvy o úvere (07.11.2014 + 380 kalendárnych dní, t.j. 22.11.2015). Uvedenie konečnej splatnosti úveru úzko súvisí s náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., a to s uvedením výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko termín splatnosti poslednej splátky musí korešpondovať s dňom konečnej splatnosti úveru. Splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dohodnutá v článku II., bod 2 zmluvy o úvere tak, že prvé 3 splátky v sume á 3,- Eur a ďalších 10 splátok v sume á 76,50 Eur sú splatné tak, že prvá splátka je splatná 10 - ty deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30 - ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Je zrejmé, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovaným úver v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy (článok I. zmluvy o úvere). Vzhľadom na to, že žalovaní túto okolnosť, t.j. poskytnutie úveru na 10. deň po uzatvorení zmluvy o úvere (t.j. 17.11.2014) nerozporovali, potom sa prvá splátka stala splatnou po 10 dňoch od poskytnutia úveru, t.j. 20 - ty deň od uzavretia zmluvy o úvere (27.11.2014) a následných 12 splátok splatných 30 - ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky (t.j. 27.12.2014, 26.01.2015 a atď), keď splatnosť poslednej splátky pripadla na 22.11.2015, ktorý je zároveň termínom konečnej splatnosti úveru. So zreteľom na tieto skutočnosti odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že dojednanie týkajúce sa splatnosti jednotlivých splátok úveru je určité a pre bežného spotrebiteľa dostatočne zrozumiteľné, pričom na zistenie konkrétneho dňa splatnosti tej ktorej splátky postačuje

jednoduchá matematická operácia (sčítanie). Pokiaľ súd prvej inštancie v tejto súvislosti konštatoval, že v zmluve o úvere absentovala špecifikácia sumy splátok, t.j. označenie, aká časť zo splátky bude použitá na zaplatenie istiny, úroku a poplatku, odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že vzhľadom na znenie článku 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice nebolo potrebné, aby zmluva o úvere obsahovala číselné vyjadrenie konkrétnej vnútornej skladby tej - ktorej anuitnej splátky úveru. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. hovorilo o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho vykladať eurokonformne tak, že nestanovilo povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej jednotlivjej položke splátky, t.j. k istine, úrokom a iným poplatkom osobitne, ale len súhrnne ku splátke zahŕňajúcej istinu, úroky a iné poplatky. Uvedené vyplýva i z obsahu rozsudku SDEÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s./, Klára Bíróová, č. C-42/15, na ktorý poukázal v odvolaní žalobca, a napokon i z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uviesť, že pokiaľ v zmluve o úvere nebol údaj týkajúci sa konečnej splatnosti úveru, ako i splatnosti jednotlivých splátok úveru explicitne uvedený ako konkrétny dátum, resp. dátumy, avšak tento (tieto) bolo možné určiť na základe ostatných údajov v zmluve o úvere, nemožno považovať názor konajúceho súdu, že v týchto častiach je zmluva o úvere neplatná pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za správny. Rovnako nemožno súhlasiť ani so záverom súdu prvej inštancie ohľadne potreby špecifikácie jednotlivjej anuitnej splátky, keď táto ani vo forme amortizačnej tabuľky nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. A napokon, pokiaľ ide o dojednanie RPMN, odvolací súd uviedol, že i keď súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia konštatoval absenciu správneho údaja o RPMN, v ďalšom svojej zistenie nezdôvodnil, keď údaj o RPMN spochybnil len z dôvodu jeho predtlačenia v zmluve o úvere; táto okolnosť však bez ďalšieho nespôsobuje absenciu uvedenej náležitosti v zmluve, príp. nesprávnosť jej výšky (v neprospech spotrebiteľa). Treba uviesť, že údaj o RPMN, ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.) predstavuje pre spotrebiteľa dôležité kritérium. Spotrebiteľ na základe uvedeného údaja vie zistiť cenu úveru a porovnávať výhodnosť medzi viacerými úvermi. Pokiaľ sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere nachádzala hodnota RPMN, avšak v nesprávnej výške, bolo úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či je táto uvedená v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa, nakoľko len nesprávna výška RPMN vypočítaná v neprospech spotrebiteľa má za následok naplnenie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže konajúci súd neozrejmlil a neuviedol na základe čoho dospel k záveru, že uvedením vopred predtlačenej hodnoty RPMN ako 50,22 % v zmluve o úvere nebola splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., treba jeho zistenie v tomto smere považovať za nedostatočné a predčasné. Vzhľadom na vyššie uvedené a jeho sumarizáciou odvolací súd uzavrel, že pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval nedostatok náležitostí zmluvy o úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. s následkom v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, jeho záver nemožno považovať za založený na správnych právnych záveroch. Zároveň, súd prvej inštancie absenciu, príp. nesprávne uvedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v neprospech spotrebiteľa dostatočne neodôvodnil, ktorá okolnosť má za následok, že v tejto časti právneho posúdenia jeho rozhodnutie nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia. V nadväznosti na to sa súd prvej inštancie ďalej nezaoberal posúdením zmluvy o úvere z hľadiska prítomnosti ostatných obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá okolnosť mala dopad na dôvodnosť nároku žalobcu. Súd prvej inštancie opätovne posúdi dôvodnosť nároku žalobcu (v zamietnutej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 120,- Eur s príslušenstvom), pričom vezme do úvahy, že uzavretá zmluva vykazuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Konajúci súd opätovne posúdi a dostatočne odôvodní, či zmluva o úvere obsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., a či táto je uvedená správne, v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa, pričom bude skúmať i prítomnosť ďalších náležitostí obligatórne vyžadovaných v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona, ako je údaj o priemernej RPMN (podľa zmluvy vo výške 44,06 %), ktorý Ministerstvo financií Slovenskej republiky zverejňuje podľa § 21 ods. 2 citovaného zákona zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrtrok a údaj o úrokovej sadzbe, ktorá má byť v zmysle ustanovenia § 2 písm. j) citovaného zákona vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru (v zmluve o úvere bol úrok dohodnutý ako 20 % z istiny). Pre úplnosť odvolací súd uviedol, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2015 upozornil žalovaných na neuhradenie čiastky v sume 608 eur a súčasne ich vyzval na jej zaplatenie najneskôr do 5 dní od obdržania výzvy, s tým, že v opačnom prípade si uplatní právo na jej zaplatenie v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka a po uplynutí 15-dňovej lehoty bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Predmetnú upomienku podal žalobca na poštovú prepravu dňa 27.05.2015.

Následne žalobca žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade zaslal oznámenie o zosplatnení zo dňa 30.06.2015, v ktorom ich informoval o zosplatnení úveru (už) ku dňu 27.05.2015 v celkovej sume 761 eur, v súlade so zmluvnými podmienkami. K predčasnému zosplatneniu úveru pritom mohol žalobca v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka pristúpiť 1.) po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a 2.) upozornení žalovaných na výkon jednorazového zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, ktorú podmienku žalobca nesplnil.

6. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 24.04.2020.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. T. zo dňa 07.11.2014, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2015, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2015, poštovými podaciami hárkami, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2014, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.11.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovanými v 1.) a 2.) rade (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 600,- Eur za úrok vo výške vo výške 120,- Eur a so servisným poplatkom vo výške 54,- Eur. Žalovaní sa zaviazali vrátiť žalobcovi spolu sumu vo výške 774,- Eur v 13-tich mesačných splátkach, ktorých splatnosť prvých troch bola dojednaná vo výške 3,- Eur a ostatných 10-tich vo výške 76,50 Eur s dátumom splatnosti prvej splátky 10-teho dňa po uzavretí zmluvy a ďalších splátok k 30-temu dňu po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bolo dojednané, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, za poskytnutie úveru si žalobca účtuje servisný poplatok vo výške 9% z istiny. Priemerná RPMN je uvedená vo výške 26,77 % a RPMN vo výške 50,22 % (časť I.). V časti III. bode 2 zmluvy je uvedené, že termín poslednej splátky úveru, t.j konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 380 kalendárnych dní. V časti III. bode 1. je ďalej dojednané oprávnenie veriteľa žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške.

10. Nakoľko žalovaní v 1.) a 2.) rade neuhradili splátky úveru riadne a včas, žalobca žalovaných upozornil na možnosť zosplatnenia celého dlhu v zmysle ustanovenia § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 26.05.2015. Výzva bola žalovaným prostredníctvom poštového podniku odoslaná dňa 27.05.2015. Oznámením o zosplatnení zo dňa 30.06.2015 oznámil žalobca žalovaným, že úver bol zosplatený ku dňu 27.05.2015. Oznámenie bolo žalovaným odoslané prostredníctvom poštového podniku dňa 01.07.2015.

11. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2014 súd zistil, že RPMN pre spotrebiteľský úver vo výške do 1.500,- Eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov je 44,06 % (<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebitelске-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebitelских-uveroch-veritelmi/>).

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21. Podľa § 2 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 21 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej 1.) ako dlžníkovi a žalovanému 2.) ako spoludlžníkovi úver vo výške 600,- Eur. Úver bol poskytnutý za úrok vo výške 20 % z istiny a žalobca si účtoval servisný poplatok vo výške 9 % z istiny. V číselnom vyjadrení úrok predstavoval sumu 120,- Eur a servisný poplatok sumu 54,- Eur. Úver mali žalovaní splátiť 13timi mesačnými splátkami, z toho prvé tri vo výške 3,- Eurá a desať splátok vo výške 76,50 Eur. Prvé tri splátky mali byť započítané na úrok. RPMN úveru bola vo výške 50,22 % a priemerná RPMN 44,06%. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná ako 380. deň po uzavretí zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 380 kalendárnych dní. Ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

28. Súd prvej inštancie viazaný názorom odvolacieho opätovne preskúmal spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska povinných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Po prepočítaní RPMN pri počte splátok 13 (prvé tri splátky vo výške 3,- Eurá a desať splátok vo výške 76,50 Eur) pri výške úveru 600,- Eur súd zistil, že RPMN je vo výške 50,22 % tak, ako je uvedené v zmluve, čiže RPMN je uvedená správne. Ďalej súd skúmal, či je v zmluve uvedená správne priemerná RPMN za príslušný typ úveru zverejnená podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 44,06 %, pričom zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2014 vyplýva, že RPMN pre spotrebiteľský úver vo výške do 1.500,- Eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov je RPMN vo výške 44,06 %, čo je zhodné s údajom v zmluve.

29. Žalovaní 1.) a 2.) uhradili splátkami celkovo sumu 13,- Eur, prvé tri splátky vo výške 3,- Eurá (tieto boli započítané na úrok) a jednu splátku vo výške 4,- Eurá (započítaná na istinu) tak, ako to vyplýva z amortizačnej tabuľky (čl. 12 spisu). Vzhľadom k uvedenému boli povinní žalobcovi vrátiť sumu 596,- Eur ako istinu (výška úveru 600,- Eur - 4,- Eurá) a sumu 111,- Eur ako úrok (dohodnutý úrok 120,- Eur - 9,- Eur ako uhradené splátky úroku), spolu boli povinní zaplatiť sumu 707,- Eur. Keďže žalobcovi bola už rozsudkom č.k. 7Csp/80/2016-46 už právoplatne priznaná suma 587,- Eur, súd žalobcovi priznal zvyšnú časť a to sumu 120,-Eur tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

30. V časti týkajúcej sa rozdielu medzi pôvodne uplatnenou sumou 761,- Eur a priznanou sumou 707,- Eur (587,- Eur + 120,- Eur), t.j. suma 54,- Eur ako servisný poplatok nebol rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 7Csp/80/2016-46 zrušený ako vyplýva z odseku 16 rozsudku odvolacieho súdu sp.zn. 3Co/285/2018. V tejto časti zostal nárok žalobcu zamietnutý z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 7Csp/80/2016-46 uvedených v odseku 25.

31. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného od 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Nakoľko žalovaní 1.) a 2.) sú aj naďalej v omeškaní s platením sumy 120,- Eur, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Žalobca požadoval úroky z omeškania od 28.05.2015, z dôvodu, že oznámením o zosplatnení zo dňa 30.06.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 27.05.2015. Oznámeniu o zosplatnení predchádzala predžalobná upomienka zo dňa 26.05.2015. Je však nutné konštatovať, že žalobca nepostupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca síce predžalobnou upomienkou zo dňa 26.05.2015 (po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky) vyzval žalovaných na úhradu omeškaných splátok, následne však oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 30.06.2015 úveru zosplatnil už ku dňu 27.05.2015 (deň nasledujúci po vyhotovení predžalobnej upomienky). Úver mohol žalobca zosplatniť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornení žalovaných na výkon jednorazového zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, t.j. až dňa 10.06.2015 (15. deň po vyhotovení predžalobnej upomienky resp. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky). Úver sa tak stal splatným až dňa 10.06.2015 a žalobca má nárok na úroky z omeškania odo dňa 11.06.2015, nie odo dňa 28.05.2015. V časti prevyšujúcej požadovanú dobu úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

35. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 11.06.2015 predstavovala 0,05 % ročne (0,05 % + 5 % = 5,05 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01.02.2013.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 761,- Eur, úspešný bol v časti 707,- Eur (prvý rozsudok v sume 587,- Eur a v sume 120,- Eur tento rozsudok), čo z celkovej uplatnenej sumy predstavuje 92,78 %. Žalovaní v 1.) a 2.) rade mali úspech 7,22 %, čiže žalobca bol úspešný v pomernej časti 85,56 % (92,78 - 7,22). O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).